

UNPROFOR JOEGOSLAVIE

Uitreiking herinneringsmedaille aan het personeel van I (NL/BE) VN Transportbataljon.

Nunspeet, 11 juni 1993

"Ik ben trots op u. Het Nederlandse volk is trots op u. Het Belgische volk is trots op u". Deze woorden sprak de Bevelhebber Landstrijdkrachten, Luitenant-Generaal Couzy, vrijdag 11 juni in Nunspeet tot de eerste leden van het I (NL/BE) VN Transportbataljon bij de uitreiking van de herinneringsmedaille VN Vredesoperaties UNPROFOR.

Ruim vierhonderd militairen, en inmiddels ex-militairen, ontvingen deze medaille ten overstaan van veel familie, bekenden en een aantal militaire autoriteiten.

In zijn toespraak ging Luitenant-Generaal Couzy in op het ontstaan van het transportbataljon, de voorbereiding, het vertrek en het opereren aldaar. Moeilijke startperiode, vooral de Bcie die vast stond voor de brug bij Bosanska Gradiska. De Bevelhebber sprak over de beschietingen en de ongevallen die plaatsvonden in het gebied. "Helaas was daarbij één ongeval met dodelijke afloop." Voor Kpl I Petri Crijns werd een minuut stilte gehouden gevolgd door het spelen van het Wilhelmus. Kpl Scheltinga raakte bij een beschieting zodanig gewond dat hij moest worden gerepatriëerd naar Nederland. Hij ontving, voor het front van de troep, uit handen van de Bevelhebber het draaginsigne gewonden.

"Wij zijn trots op u, wat u allemaal heeft gedaan. Onder het motto *niets is ons te dol* zoals de lijfspreuk van de Aan- en Afvoertroepen (AAT) luidt. Maar u was met meer. Ook andere wapens en dienstvakken waren vertegenwoordigd en een speciaal woord van dank geldt onze dienstplichtigen. Hoewel het aantal dienstplichtigen bij uw bataljon geringer was dan bij het huidige bataljon. Maar zij waren de vrijwilligers van het eerste uur."

Vrijwilligers van het eerste uur.

De Bevelhebber ging vervolgens nog in op de aspecten in het kader van lessons learned. De Bevelhebber noemde daarin het wachtlopen en het feit dat, hoewel men zich had opgegeven als chauffeur, toch veel wacht moest worden gelopen. Dat is bij dit soort operaties onvermijdelijk. Datzelfde geldt voor de onzekerheid van vertrekdata. "Ik zeg u dat dit ook in de toekomst geen uitzondering zal zijn maar eerder regel, net zo goed als de onzekerheid of een actie wel doorgaat of niet. Daar zullen we mee moeten leren leven", aldus de Bevelhebber terwijl de wind langzaam toenam en de lucht grauwer werd. Tenslotte ging de Bevelhebber nog in op de internationale samenwerking. Samenwerken met Oekraïners of Egyptenaren stelt andere eisen. Daarin hebben we geen keus. We hebben de plicht er het beste van te maken, samen met elkaar. Ik ben blij dat de samenwerking met de Belgische compagnie voortreffelijk is verlopen en nog verloopt.

Ik ben dan ook blij dat ik drie Belgische collega's de Nederlandse herinneringsmedaille mag omspelden.

Vervolgens verzocht de Bevelhebber aan de voormalig bataljonscommandant, nu kolonel J. de Boer, de uitgekozen delegatie te laten uittreden zodat hen persoonlijk de medaille kon worden opgespeld.

VREDESOPERATIES

Nadat de compagniescommandanten de pelotonscommandanten de medaille hadden uitgereikt was het aan deze laatsten om de medailles bij hun eigen personeel op te spelden.

Mede door de opdringende familieleden, die graag en terecht, de nodige plaatjes wilden schieten, nam dit enige tijd in beslag. Terwijl de wind verder aanwakkerde en de lucht echt dreigend werd kon kolonel de Boer daarna afmelden. Hierna viel het bataljon bijna letterlijk uiteen, herenigde de familie en (ex)militair zich en vond menigeen het tijd voor een verfrissing. Of het zo zijn moest klaarde ook de lucht weer helemaal op en kwam de zon weer tevoorschijn. Daarmee kreeg de feestelijke dag, met ook nog een maaltijd en een informeel samenzijn, extra glans. ●

Dit artikel is mede mogelijk gemaakt door gebruikmaking van gegevens van de sectie communicatie van het Legerkorps Logistiek Commando.

Redactie Nieuwsbrief.

AL WEKEN BEKEND

door

Mijn man is voor 6 maanden uitgezonden naar Busovaca. We hebben samen 3 kinderen in de leeftijd 22 maanden, 5 jaar en 6,5 jaar.

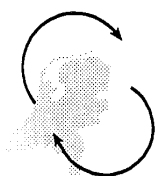
Het vertrek van mijn man naar Bosnië was al weken bekend. We hadden dus de nodige tijd om ons voor te bereiden op zijn vertrek en zijn afwezigheid thuis. In de praktijk betekent dit, dat ik alle zaken moet behartigen, de financiën, het reilen en zeilen van ons gezin etc. Ik weet nog goed, hoe onzeker ik me voelde. Ik wist niet of ik het alleen zou redden, de zorg voor de 3 kinderen, de combinatie huishouding en werk. In eerste instantie, had ik mijn werk willen opzeggen, achteraf ben ik blij dat ik deze behouden heb. Het is belangrijk even met iets anders bezig te zijn, duidelijk iets voor jezelf te hebben. Ik maakte me ook zorgen om mijn man, ik wist niet hoe de situatie in Joegoslavië was, behalve wat je via de krant en actualiteiten te weten komt. Daarvan wist ik ook, dat ze nogal eens een vertekend beeld konden geven. De eerste 3 weken na het vertrek, kreeg ik regelmatig aanloop, telefoontjes, er waren maar weinig momenten dat ik alleen was. De 4de week kwam het gemis, niemand kon dit gemis invullen, het was gewoon een feit, dat ik Paul als persoon miste. De 5de week, kreeg ik wat meer rust, ik voelde me weer stabiel en er was weer regelmaat in de gezinssituatie. Mijn man moest na de 5de week om familie omstandigheden terug. Via de contactman, ook werkzaam bij Defensie, tevens collega-vriend van mijn man, kon er snel gehandeld worden. Het SITCEN werd ingeschakeld en zij hebben alles in het werk gesteld om mijn man zo snel mogelijk naar huis te halen. Mijn complimenten voor het snelle handelen.

Na 2,5 week moest Paul weer terug naar Busovaca. Als gezin neem je voor de 2de keer afscheid. Deze keer deden we dat met de kinderen ook anders, we gaven hen ook de gelegenheid om afscheid van hun papa te nemen. Bij de eerste keer deden we dat een avond tevoren, omdat Paul vroeg weg moest en ook omdat we niet wisten, welke uitwerking het op onze kinderen zou hebben.

De eerste keer hadden de kinderen het er erg moeilijk mee gehad, want hun papa was al vertrokken, zij hadden hem niet kunnen uitzwaaien, dus geen afscheid genomen.

Nu zijn er vanaf Paul's 2de vertrek 2 maanden voorbij. Er zijn momenten, dat de kinderen hun papa missen. Er zijn momenten, dat ik Paul mis. Over het algemeen hebben we, het zo druk, dat je niets anders kan dan door te gaan met ons leven. Ik houd het zo goed vol, omdat ik weet dat Paul weer terug komt. Dit is een tijdelijke situatie. Nu kijk ik uit naar 10 juni, dan komt Paul voor 14 dagen verlof thuis. Dan nog 1 dikke maand in Busovaca en het zit erop, daarna gaat het voor ons beginnen. Onze relatie heeft een half jaar stil gestaan, met de correspondentie is het niet altijd geweldig gegaan. Het duurde soms 3 weken eer er post doorkomt, telefoonverkeer is helemaal onmogelijk. Wij hebben hier onze ontwikkeling gehad, Paul heeft daar het nodige ervaren, gezien. Deze ervaring zullen we met elkaar moeten en willen delen. Het zal ons nog weken kosten, om weer tot elkaar te komen. Ik hoop dat ons gezin straks weer compleet en stabiel is, maar nu gaan we eerst genieten van 2 weken verlof. ●

Groetjes
adres bij redactie bekend.

RADIOGROETEN PROGRAMMA JOEGOSLAVIË

Radio Nederland Wereldomroep (RNWO) is voornemens in samenwerking met de Dienst Ontwikkeling, Sport en Ontspanning (OS&O) van de Koninklijke Marine, een nieuwe serie radiogroeten programma's te gaan verzorgen.

De groeten programma's zijn bestemd voor het Nederlandse VN personeel in het voormalig Joegoslavië, in het bijzonder voor het personeel gelegerd in Bosnië-Herzegovina.

Vanaf 03 juli 1993 zal er wekelijks op ZATERDAG van 1030-1130 uur (lokale Joegoslavië tijd) een programma van 1 uur worden uitgezonden waarin uw groeten en wensen, vanaf formulieren worden voorgelezen door de presentatrice van RNWO doorspekt met de door u gekozen muziek.

Voor iedere uitzending worden een aantal familieleden of vrienden benaderd om, als zij dat willen, hun groeten telefonisch in te spreken. In verband met de telefonische groeten is uw telefoonnummer voor ons zeer belangrijk.

De programma's zullen in principe DINSDAGS worden OPGENOMEN en op de ZATERDAG worden UITGEZONDEN. De uitzendingen kunnen meestal in Nederland NIET worden ontvangen.

Ie dag van uitzending	:	zaterdag 03 juli 1993*
Cyclus	:	wekelijks op ZATERDAG
Tijd van uitzending	:	1030 - 1125 uur
lokale tijd Bosnië	:	1030 - 1125 uur
Uitzendfrequenties	:	9590 KHZ in de 31 meter band 11730 KHZ in de 25 meter band

* De datum van de eerste uitzending is met dit schrijven nog niet 100% zeker, deze zou nog 1 a 2 weken kunnen opschuiven. Maar zoals het er nu uitziet kunnen we gewoon op zaterdag 03 juli beginnen.

De voorbereidingen voor de uitzending v.w.b. de groeten is in handen van de Dienst OS&O, dat betekent, wanneer u uitgekozen bent om telefonisch de groeten te doen, u in de week voorafgaand aan de zaterdag van de uitzending, telefonisch wordt benaderd door een van onze teamleden waar u dan een tijd mee afspreekt voor de "opname dinsdag". Op het afgesproken tijdstip op dinsdag wordt u dan telefonisch benaderd door de producer van Radio Nederland Wereldomroep.

Bij speciale gelegenheden kunnen de programma's "op locatie" met publiek worden opgenomen, waar dan ook artiesten voor worden uitgenodigd. Uiteraard wordt u hierover ruim van te voren geïnformeerd.

De aanvraagformulieren "groeten programma wereldomroep" worden iedere keer als bijlage gevoegd bij IEDERE Nieuwsbrief van het thuisfrontcomité KL. De aanvraag formulieren kunt u zelf kopiëren en u mag zoveel formulieren inzenden als u wilt.

Heeft u vragen dan kunt u tijdens kantooruren bellen met onze medewerker/ster Dienst OS&O/RNWO 02230 - 54412.

VERHAAL VAN EEN MOEDER

Je zoon, 17 jaar, wordt gekeurd en geeft daarbij te kennen dat hij wel uitgezonden wil worden naar Joegoslavië 'of zo'. Je probeert dat nog wel een beetje tegen te houden, maar hij vult toch een formulier in dat hij wel wil. We praten over het gevaar. Hij geeft ons gelijk, maar zegt dan: "Ik wil toch." Opleiding in de Harskamp. Een voorlichtingsdag, waarvan ik vind, dat er niet genoeg op de ellende en het gevaar gewezen wordt, waar ik het idee heb dat ze de jongens een beetje vakantie beloven, want er is zelfs een dia van een 'zelfgemaakt' zwembad en bij de Zweden hebben ze zelfs een sauna. Ook worden er water-vallen getoond. Daar kunnen ze met hun 60-hours-leave naartoe. In de grote zaal gaat het over het vertrek en komen er serieuze zaken aan bod. Ik loop met een brok in mijn keel weg en kan wel janken, want ik begin hem nu wel echt te knijpen, maar niemand hoeft dat te zien. Dan de dag van vertrek. Nee, ik mag hem niet naar de trein brengen, dat doet z'n broer wel, want dat gedoe op het station is maar niks. Jankend blijf ik achter met mijn man, die ook een brok heeft weg te slikken. Na ruim een week de eerste brief. We zijn een beetje gerustgesteld. Hij schrijft regelmatig, maar weinig over de toestanden die hij daar meemaakt. Dan een kort belletje: "Ik heb 10 dagen verlof." Wat ben ik gelukkig!!! Donderdag 13 mei. Vroeg op, het huis aan kant, bloemen op z'n kamer. Met man, zoon en schoondochter naar Schiphol. Daar komt hij aangestapt, stoer met pakkie, blauwe baret en een tas met vuile was. Thuisgekomen wordt de cd-speler met house-muziek meteen aangezet. Goddank, hij is weer even veilig thuis. ●

Een Moeder.

⊚ THUISFRONTCOMITE KL

UNITED NATIONS PROTECTION FORCE (UNPROFOR)

Op politiek niveau nog steeds veel vraagtekens. De EEG houdt deze week 20-22 juni 1993 zijn halfjaarlijkse topbijeenkomst, nu in Kopenhagen. Het Vance Owen Peace Plan (VOPP) zal hier wel ten grave worden gedragen, want daarin gelooft niemand meer. Dus weer nieuwe opties en weer nieuwe onderhandelingen. Eén Bosnië Hercegovina met 3 deelprovincies zal wel de belangrijkste optie worden. Maar ook dat houdt in dat de Moslims nagenoeg op één plaats bijeen moeten gaan wonen. Want juist zij wonen verdeeld door Bosnië heen. Dus ook die oplossing kan nog maanden onderhandelen met zich meebrengen. In dat kader is het gelukkig gelukt om UNMO's in GORAZDE binnen te brengen. Kolonel van Dijk, Hoofd UNMO's in Bosnië Hercegovina, zal hierbij ongetwijfeld ook enige Nederlanders hebben ingedeeld. Wat de ervaringen met zich meebrengen zullen we nog wel vernemen. Het Verbindingsbataljon kent niet zoveel bijzonderheden. Met dien verstande dat met name in Zuid de spanning regelmatig te snijden blijft. Bij Kenbat heeft dit reeds tot wat ingrepen geleid. Maar in het algemeen "gaat het werk gewoon door". Het detachement van Pancevo houdt rekening met een herverdeling over de vakatures binnen het bataljon op diverse andere locaties. Maar beslissingen hierover zijn nog niet definitief genomen. Logbase Split is al weer enige tijd operationeel en heeft al diverse malen zijn nut bewezen. Het is daar nu goed toeven, want de zomer is "uitgebroken" en aan de Adriatische Zee liggend moet toch fantastisch zijn.

Enige probleem is dat ze daar zijn om te werken en dat is bij die temperaturen natuurlijk storend. En een tropenrooster invoeren heeft daar weinig zin! Het BHCommando en het Transportbataljon zitten in de gebieden waar de spanning regelmatig zeer hoog genoemd mag worden. Moslims en Kroaten hebben het daar regelmatig met elkaar aan de stok en dat gaat niet ongemerkt voorbij in dat gebied. Regelmatig moeten de bunkers worden opgezocht. Regelmatig kunnen konvooiën hun werk niet doen. Het aantal roadblocks is toegenomen: ze schieten bij wijze van spreken als paddestoelen uit de grond. Het aantal vluchtelingenstromen neemt hand over hand toe. Een "staakt het vuren" houdt nooit lang stand. De algehele situatie in Bosnië Hercegovina is dermate verslechterd dat UNHCR zijn humanitaire hulpconvooiën reeds gedurende 2 weken heeft stilgelegd. Gelet op de acute dreiging in het gebied VARES - BREZA - VISOKO en de diverse incidenten die zich hier hebben voorgedaan heeft de Luitenant-kolonel Schippers het niet langer verantwoord geacht konvooiën dit gebied in te sturen zonder een permanent radiocontact. Het meest noodlijdende gebied (omgeving TUZLA) is daardoor verstoken van humanitaire hulp. Al met al kan worden gesteld dat de spanning nog steeds oplopend is en dat dit met "pieken en dalen" gaat. De Nederlanders gaat het echter nog steeds goed, alhoewel deze omstandigheden veel van hen vergt. Op dinsdag 6 juli a.s. zal Tango 2 worden afgelost door Tango 5. Ongetwijfeld een emotionele middag op Schiphol als Tango 2 terugkeert op Nederlandse bodem. Maar ook het vertrek van Tango 5 in de ochtenduren zal niet zonder emoties blijven. ●